

Karáth Anita

omlás.veszély

/egy másik élet margójára/

elmosódunk majd a képen
arcodat már
fel sem ismerem
nem emlékszem
kié voltam
és mondogatom
hogy nemcsak hanem
egyre több a
mi lett volna
és attól kezdve
mindig csak talán
hiába minden dézsávü
ha te meg én már
nem

pillanat.ragasztó

amikor újra ott álltunk
a folyó jobb partján
leonard cohen énekelt a rádióban
és ritmusra zizegtek a kavicsok
talpaink alatt
válladra ragasztott karokkal
hallgattalak és a sodrás
egy pillanatra abbamaradt

Psyché mindenhol keresi

végül partra vetett a víz
a sodrás pirkadatra alább hagyott
fejem alvó nagy köveken pihent
míg lélegeztem a moha-illatot
valamelyik életemből a szél
puha utcaport kavart
és égett avar parazsa
táncolt a dűlők oldalán
ha még alhattam volna
talán melletted ébredek
hiányoddal hullik
pernye-ruhám